

til Nellemann og Estrup for at se at faa sluttet Forlig med Provisoriet, Aaret efter eller to Aar efter, at Hørup havde sagt: ikke en Øre, ingen Finanslov, intet til dette Ministerium, Krig paa Kniven, til Fjenden er fældet! Ikke desto mindre, da Holstein-Ledreborg og Tvermoes havde lagt Tapper paa Trappen op til Estrup og Nellemann, betraadte Hørup disse Trapper — desværre, Tapperne vare ikke saa bløde, at ikke Berg fik det at høre, og det hele gik over Styr. I den Forbindelse maa jeg maaske sige, at jeg beklager saa meget mere, at det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) indtager den Stilling til Københavns Befæstning, som hans Udtalelser i Sommer vidne om, som han jo var med til i Venstrepartiet i sin Tid at stemme for de saakaldte Paaakeforhandlinger, som gik ud paa bl. a. 8 Mill. Kr. til Københavns Befæstning. Men ogsaa nu forekommer det mig, at de Herrer ikke staa synderligt stærkere, thi de Udtalelser af Forsvarsministeren, som de Herrer jo i særlig Grad have følt sig forargede over, ere egentlig ikke meget afvigende fra de Udtalelser, som den forrige Konseilspræsident i sidste Samling fremsatte om Militærudgifternes Størrelse; men den Gang følte de Herrer sig ikke forargede. Vi mindes ogsaa fra i Fjor, hvorledes det ærede Medlem for Holbæk (Fogtmann) af de Herrer i Reformpartiet blev holdt fast paa dette, at han i Partiet havde erklæret, at Københavns Befæstning sandelig ikke for ham var Hovedsagen, Pengene vare for ham Hovedsagen. Jeg ved ikke, hvorfra de Herrer egentlig ville hente deres stærke Stilling. Selve det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) indtager nu i dette Øjeblik en anden Stilling end i de foregaaende Aar, da han stod som Venstrereformpartiets Ordfører i militære Sager. Det er da ikke den samme, der nu staa for os i det ærede Medlems Skikkelse. Jeg skal ikke opløse Citater, jeg antager, at det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) har Citaterne paa rede Haand . . . (Zahle: Læs dem op!) . . . Nej, jeg gør ikke, thi jeg kan nøjes med at nævne en Kendsgerning, som taler tydeligere end alle Citater. Det er dette, at det ærede Medlem nu staa Side om Side med Socialdemokratiet overfor det militære Spørgsmaal, og vi have ikke i de foregaaende Aar haft hidsigere Kamp end dem mellem Socialdemokratiets Ordfører og det ærede Medlem paa det militære Spørgsmaal, saa hidsige, at det i

Sommer endogsaa aabenbart var Socialdemokratiets Ordførers bedste Søndagsfor-nøjelse at tage ned til det ærede Medlems Kreds og muntre hans Vælgere med, hvilken Stilling han indtog i Militærspørgs-maalet. Jeg maa derfor tilstaa, at jeg synes, at det ærede Medlem og de radikale staa ikke saa synderlig stærkt, og den Omstændighed, at Ministeriet staa svagt, hvad det faktisk gør — men af ganske andre Grunde, end det ærede Medlem tror —, maa det ærede Medlem ikke ud-lægge, som om han og hans Parti staa stærkt. Der er jo ingen Mennesker i dette Land, der tro, at dette Parti ved det fore-staaende Valg skulde have nogen blot nævneværdig Fremgang. Det er der vist ingen, der tror. Nej, jeg tror — og jeg ønsker at sige det her —, at der rundt omkring i Venstrebefolkningen er et lige saa stærkt Ønske oppe som hos Højre om at komme til en forsvarlig Løsning af denne Sag. Aabenbart længes man ganske naturligt — som vi ogsaa længes, men vi have ikke det samme Krav som Ven-strebefolkningen har — efter at høre et kraftigt og bestemt Ord. Jeg kan meget godt se, at det ærede Ministerium har gyldig Grund til en vis Tilbageholdenhed, men Begivenhederne have nu en Gang taget en vis Fart. Jeg tror, at den Op-fattelse er ret almindelig, som er kommen til Orde fra en Venstremand, der har del-taget en hel Del i det offentlige Liv. Hans Opfattelse gik ud paa, at naar han i sin Tid var mod Københavns Befæst-ning, gjorde han og andre det i Henhold til de Grunde, som den Gang forelaa for dem, men denne Venstremand gør ogsaa gældende, at det stemmer bedst med Mænds Ærlighed og Sandhed, naar de stilles overfor Grunde, som de ikke tid-ligere have kendt, og naar de i øvrigt se hen paa den Udvikling, som er foregaaet, og som sandelig ikke kan føre til, at Dan-mark skulde være det eneste Land i Eu-ropa, som kunde opgive at værne om sin Neutralitet, da at se paa denne Sag paa en anden Maade og at tage Konsekven-serne deraf. Det er, tror jeg, en Betragt-ning, som er ret almindelig.

Det ærede Medlem for Ringsted ud-talte nogle kraftige Ord om Spørgsmaalet om Officerslønningerne. Han sagde, at den Minister, der kommer med et Forslag om forhøjede Lønninger til Officererne, kompromitterede sig; fra den Dag er han færdig med Venstres Tillid. Det er en utrolig Fanatisme, der ligger i disse Ord og i andre Ord, det ærede Medlem brugte,